

Тіе ке те тебе опитаєтъ,
Отъ кой сой и отъ коя фара сѣ;
Да не кажвишъ отъ коя фара сѣ,
Дан' те държатъ триста Яничари;
Да сѣ кажишъ отъ голема фара:
Татко ми є Марко Кралевике,
Вуйко ми є Янкула войвода,
Брате ми є Секула детенце,
Стопанъ ми є змѣа горянина.“
Како лепо що си ѣ научи,
Си отиде 'уба'а не'ѣста,
Тамо найде триста Яничари,
Дури неа тіе опита'е
Отъ кой сой є, и отъ коя фара,
Тіе вода нейдзѣ не дадо'е.
И имъ каза 'уба'а не'ѣста,
Имъ сѣ каза отъ голема фара:
„Татко ми є Марко Кралевике,
Вуйко ми є Янкула войвода,
Стопанъ ми є змѣа горянина.“
Ѣ зедо'е две злати мащрапи,
Ѣ дадо'е нейдзѣ студна вода,
Ѣ пущі'е назотъ да си о'итъ,
Ѣ пущі'е и ѣ попаті'е,
Защо бѣше отъ голема фара.

528.

Кога да сѣ приближватъ въ църковъ.

Що є врѣва во Поройна църква?
Али гърмитъ, аль сѣ земя треситъ?
Не ми гърмитъ, ни земя сѣ треситъ,
Сѣ венча'атъ Милошъ со не'ѣста.
Ѣ постисналъ пѣрсти со пѣрстени,
Тая му сѣ нему мило молитъ:
„А Милоше, мое добро мило!
Не стискай ми пѣрсти со пѣрстени!“